

Újabb magyar bucó (*Zingel zingel*) a Zagyva középső szakaszáról

Harka Ákos

Bő évtizede annak, hogy a Zagyva középső, Jászberény és Jásztelek közötti szakaszáról - sok évtizedes kihagyást követően - magyar bucót sikerült fogni. Fokozottan védett halunk 2007. évi megjelenéséről a Halászat 2008. évi 2. számában Szepesi Zsolt és Harka Ákos adott hírt. Az örömteli eseményt a víz oxigéntartalmának növekedésével magyarázták a szerzők, ugyanis 1991 és 2005 között az oldott oxigén mennyisége 8-ról 10,5 mg/l-re emelkedett a folyóban. Az észlelések alapján azt is valószínűsítették, hogy a fajnak egy kisebb populációja él itt, ám újabb fogásokról mindeddig nem tudtunk.

A közelmúltban azonban az Országos Parti Pergető Bajnokság döntőjén részt vevő Sári János versenyhorgásztól üzenet érkezett társaságunk Facebook-oldalára. Ebben arról értesített, hogy a Zagyva Jászberény és Jásztelek közötti szakaszán 2018. szeptember 8-án megtartott versenyen egy gyönyörű magyar bucót sikerült fognia, amelyről az egyik versenybíró fényképet is készített. Sajnos pontos méretet nem tudott közölni róla, mert

A Sári János által fogott magyar bucó

arra törekedett, hogy a halat mielőbb visszaengedje a folyóba. Futott még egy kósza hír a versenyen, hogy talán más is fogott magyar bucót, de informátorunk azt nem látta, és fotó sem készült róla. Ettől függetlenül a mellékelt fénykép önmagában is megerősíti, hogy a Zagyva középső szakaszán egy stabil kis populációja él a fajnak.

Garda (*Pelecus cultratus*) és paduc (*Chondrostoma nasus*) a Nyugati-főcsatornából

Halasi-Kovács Béla, Nyeste Krisztián

2018. október 7-én a Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer (NBmR) keretében a Nyugati-főcsatorna több szakaszán végeztünk halfaunisztikai vizsgálatot. A vízfolyás felső, tiszavasvári szakaszán (EOV X: 295538 EOY: 819951) a garda (*Pelecus cultratus*) és a paduc (*Chondrostoma nasus*) egy-egy adult egyedét fogtuk.

A garda (*Pelecus cultratus*) egy adult példánya (Halasi-Kovács Béla felvétele)

Az említett fajok jelenléte a tiszalöki Tisza-szakaszon, valamint a Keleti-főcsatornából is ismert, azonban előfordulásukról az utóbbiból kiágazó Nyugati-főcsatornából nem volt tudomásunk. A mesterségesen létesült alföldi csatornák vizsgálati azt jelezték, hogy a keresztzárások gyorsabb folyású alvízi szakaszán az áramlást kedvelő faunaelemek rendszeresen előfordulnak. Ezek alapján megállapítható, hogy az azokat tápláló természetes víz-

folyásokból az áradások következtében számos halfaj egyede sodródik le, és a reofil halak az ilyen gyorsfolyású szakaszokon megfelelő élőhelyet találhatnak. Így ezek a mesterséges csatornák nemcsak az öntözési funkció tekintetében, hanem halélőhelyként is fontos szerepet töltenek be. Kérdéses ugyanakkor az, hogy az említett fajok e vízfolyásokban önfenntartó populációkat alkotnak-e, vagy csak elszórtan fordul elő néhány példányuk.